

Een droom van vrede

Als in een winterlandschap
eensklaps
een zonovergoten deken
de aarde omhelst
heb ik het gevoeld
hoe het zou kunnen zijn

een nieuw begin
opstaan als een sneeuwkllokje
lengende dagen
licht
over de bedreigde aarde
een droom van vrede

ik heb het gezien
een zon die blijft schijnen
een witte duif
die opvliegt
en de aarde
die zich
omdraait

Eddy Lie 2003

Dwars tegen alle niet hoopvolle geluiden in die zich afspelen in Palestina, klinkt dit gedicht van Eddy Lie, *Een droom van Vrede*. Hij ervaart iets in het winterlandschap, dat het zou kunnen: Vrede. Een sneeuwkllokje die dwars door de sneeuw heen zijn schoonheid laat zien, de langste nacht die voorbij is, een duif die opvliegt. De aarde die zich omdraait naar het licht. Dwars tegen alle onheilsboodschappen in, van het nooit echt op vrede willen uit zijn, van het blijven bouwen van settlements, van het dag in dag uit uitzetten van Palestijnen uit hun huizen in Oost Jeruzalem, van de eeuwigdurende vernederingen aan de checkpoints, - ja ondanks al dit vreselijk onrechtmatige leed, wil ik in het Nieuwe Jaar met de Palestijnen en de Israëliërs die protest aantekenen tegen deze vorm van inhumaniteit, in alle eenvoud met hen mee blijven oplopen, zodat we misschien eens kunnen zeggen: Over deze bedreigde aarde gebeurt VREDE.

Gezegende kerstdagen.

Marijke Egelie-Smulders